

בשביל שטות קטן אחד של הבל עוה"ז נהיה אומלל כל ימי חייו

מתוך דא"ח שנאמרו במוצש"ק לך לך תשפ"ה - (א)

למעשה גם עכשיו מנשב
רוח כזאת בגלל המלחמה,
איך מתמודדים עם זה?

הדבר הראשון צריך שהראש יהיה שקוע בלימוד התורה. השאיפה של בחור צריך להיות לגדול תלמיד חכם, זוהי השאיפה הגדולה ביותר בעולם. וכן צריך לדבר מזה עם הבנים, שיש דעות כוזבות בעולם, און מיט איין ריר (ובתזוזה אחת) יכול האדם לשנות את כל ימי חייו, ויש להזהר מאד בשנות הנעורים, אז נבנה הגורל והמזל של האדם, אם אתה הולך בדרך הישרה, הכל יהיה טוב, ואם חלילה להיפך, אזי לעת זקנה הוא יכה את ראשו בקיר מרוב צער - צריך לדבר מזה.

זכורני כי הרבה צעירים מאותם שהתגייסו לצבא נהרגו, לדעתי זה נובע מכך שכאשר המפקדים ראו מקום סכנה, הם היו שולחים את אותם צעירים חרדים שהתגייסו. המפקד הרי אינו ערליכער איד, אז למה שהוא לא יעשה כדבר הזה. הרבה מאד, הרבה מאד נסתלקו מן העולם.. 'ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים', ב"ה שאנחנו יודעים מהשי"ת, ואנו יודעים מעשרת הדברות. אנחנו תלמידים של משה רבינו עליו השלום, ממש תלמידים! אשרינו מה טוב חלקינו!

הבעל דבר מפתה את האדם שאם הוא יהיה חילוני יהיה לו יותר טוב, רחמנא לצלן, והמציאות היא שהיא פשוט קובר את עצמו וכבר אין לו עצה לחזור לדרך התורה, הכל בשביל שטות קטן אחד של הבל עוה"ז נהיה אומלל כל ימי חייו, רחמנא לצלן.

איך מסבירים את זה
לבחור בשעה שבווער בו
הרוח שטות?

העצה להראות לו איך פלוני שהיה יכול להיות תלמיד חכם, תראה איך הוא נראה, תראה איך הוא מונח באדמה ובהבלי עוה"ז, והרי היה יכול להיות איש כשר. הוא התגאה בצעירותו שהוא עושה כל מה שהוא רוצה ומבין, וקבר את עצמו בימי חייו.

המשך השיחה בגליונות הבא

כאן בירושלים לא
מרגישים כ"כ את מצב
המלחמה, אבל בערים
אחרות מרגישים פחד,
ואנשים רוצים לדעת
במה להתחזק ומהו
הענין שצריך להתחזק בו
בעיקר?

דבר ראשון הוא קדושה! בקדושה תלוי רוב היהדות. עייז זוכה להכנס לחיות, לשמוח, ולהתגאות שאנו שומרי ברית, ולא מרמים את עצמנו עם שטות והבל שמפיל לשאול תחתיות ומתחתיו, ב"ה יש לנו כח להתגבר על כל נסיון כראוי, ולהתחזק עם חברים בזה, שבכל פעם שיש איזה נסיון וזוכה לעמוד ולהתגבר ואם ח"ו להיפך, ה' ישמרנו.

וכן להתחזק בג' תפילות ביום, ההנהגות הפשוטות, ברכה בכונה מלה במלה, ברכת המזון בכונה, וקריאת שמע, הנהגות פשוטות בבית, להיות מאד זהיר בזה. כך יש חיזוק לכל היהדות מסביב.

נדוע לי שיש בתים שנוהגים איש והאשה לומר תפילה מליקוטי תפילות' לפני שהולכים לישון, כך הולכים לישון עם מח אחר לגמרי.

גם יש להזהיר את הנשים והילדים שלא להתחבר עם כאלה שאין להם דעות בריאות, החבר יכול להפוך לגמרי את האדם, צריך להזהר, כמו שכתוב 'הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע'.

אני זוכר פעם ישבתי בחצות לילה בברסלבער שוהל, ישבתי ולמדתי עם גישמאק, והיה לי חבר שפעם היה חבר שלי ואח"כ עזב את הדרך, הוא הלך עם החברים הרעים שלו לטייל, ובאמצע נכנסו לשוהל, והם ראו אותי איך שאני יושב ולומד עם גישמאק, הלב שלו כמעט התפלץ ואמר לי 'אם תלמד מדי הרבה, אתה תשתגע, לא היה לו מה להגיד משהו אחר...'

באותה תקופה אז היה אצ"ל והגנה (קבוצות צעירים ציוניים שנלחמו בערביי א"י), זה הזיק מאד באותה שעה.

'ועיני לאה רכות'

מורינו הגה"צ שליט"א האריך בענין תפילה ואמר: הענין של עקשנות דקדושה והתחזקות בתפילה היתה אצל לאה ביותר, כי לאה בתחילתה היתה בחלקה של עשו, ורק על ידי תפילתה זכתה להנצל מחלקו של עשו ולבוא ליעקב אבינו, וכמבואר בילקוט שמעוני (ויצא רמו קכה) "ועיני לאה רכות" (בראשית כ"ט, י"ז), רכות מבכיה, שכך היו התנאים שיהא גדול נושא לגדולה וקטן לקטנה, והיתה בוכה ואומרת יהי רצון שלא אפול בידו של רשע, אמר ר' חוניא קשה התפלה שבטלה הגורה, ולא עוד אלא שקדמה לאחותה, ע"כ. ועוד הלא כל ענין רמאות, זו, שרימה לבן הארמי את יעקב אבינו בהסכמת אנשי מקומו, הוא ענין שלא כדרך הטבע, שאדם ירמה השני בזיווג באופן הוה, וכל זה נעשית ע"י תפילתה, אשר בכח התפילה אפשר לשנות הטבע.

ומבואר בילקוט שמעוני (בראשית - פרק כט רמו קכה), כל ההוא ליליא היה צוח לה רחל רחל, והיא עניא ליה. בצפרא והנה היא לאה, א"ל מה רמיתא בת רמאי, לאו בליליא הוה קרינא רחל ואת ענית לי, א"ל, אית ספר דלית ליה תלמידים, לא כן הוה אבוך צוח לך עשו, ואת עני ליה. ע"כ. הנה כל אחד מבין שמה שענתה לאה ליעקב אבינו לא היה בדברים של מה בכך, ובודאי טובא גניז בדברי, ויש לומר שאמרה לו, כי בעת שקנה יעקב אבינו את הבכורה מעשו הרשע, זכה יעקב אבינו גם בחלקי הטוב והקדושה של עשו הרשע, וע"כ בעת שבא ליצחק אבינו וקרא לעשו, ענה יעקב אבינו לפי האמת שהוא הבכור, כי זכה בחלקי הקדושה של עשו, ולא היה בזה שום שקר, וע"כ לאה שהיא היתה זיווג של עשו נישאה לו, כי אצלו היה חלקי הקדושה של עשו, ולכל זה זכתה ע"י תפילתה בעת ההסתרה.

(צפרא דשבתא מוט"מ תשע"ג לפ"ק)

'הפעם אודה את ה'

מורינו הגה"צ שליט"א דיבר בפני תבורת הבחורים שע"י נכדיו היקרים: השי"ת אכן יעזור לנו לדבר בבית, להסביר שצריכים הרבה להודות לה', הוא נותן לאכול, לשתות, לישון, ואיך מודים לו? - עם ברכות.

בוודאי שגם עם הפה צריכים להודות, צריכים להודות אבל בברכות, בברכת המזון, בתפילות, מונח בהם ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, וכל אחד צריך להתפלל בכוונה, ולעשות ברכה בכוונה, 'איז מען א איד' [כך זוכים להיות יהודי], לא צריכים לעשות תעניתים ולא סיגופים, צריכים להודות ולשבח להשי"ת, וזה התקרבות הכי גדולה להשי"ת.

הבה נתחדש מהיום והלאה, לעשות ברכות בכוונה, לברך בכוונה, להסתכל על כל יהודי באבה, לרצות שלכל יהודי יהיה טוב, ליהנות שטוב לו, צריך להתרגל, הטבע הוא שיש מידה רעה שאדם נהנה שלשני רע, צריכים לעקור את זה, לעקור את זה מהשורש, זה מידה רעה, ויש להתרגל שלשני יהיה טוב, לכן כשנותנים, כשעושים לאדם טוב, זה מציאות שאני רוצה שיהיה לו טוב, לתת לאדם צדקה זה מציאות שאני רוצה שיהיה לו טוב, הפעולות ההיצוניות משפיעות על הפנים.

(ליל שישי פקודי שנת תשפ"ד לפ"ק)